

Jak lovec potkal oheň

Na motivy staré africké pohádky

Kdysi dávno v jedné zemi žil v dřevěné chatrči muž se svou rodinou. Jednoho dne se vypravil na lov, aby ulovil nějaké zvíře. Toho dne se mu ale vůbec nedařilo. Prochodil už velký kus krajiny, ale žádné zvíře nepotkal. A tak přišel až do míst, kde ještě nikdy nebyl. Už byl celý mrzutý a ještě ke všemu se z nebe začaly snášet dešťové kapky, které byly pořád větší a větší. Za chvíli byl lovec promočený až na kost. Když se tak rozhlížel se, kam by se schoval, uviděl náhle, jak ze skal nedaleko stoupá malý obláček. Ani když déšť zesílil, obláček se nerozplynul. „To neznám, to jsem nikdy neviděl, aby mrak stoupal ze země k nebi. To musím prozkoumat!“ pomyslel si lovec a rozběhl se ke skále.

Ve skále našel otvor a vlezl dovnitř. „Prima, alespoň se tu schovám před deštěm,“ pomyslel si. Z nitra jeskyně jej zalechtal teplý vánek. Nakoukl za roh a uviděl na zemi sedět něco červeného. Chvělo se to, neustále to měnilo svoji podivnou tvář a stoupal z toho proužek dýmu, který se ztrácel škvírou ve stropě. Protože se to hýbalo a poskakovalo, pomyslel si, že je to nějaký neznámý tvor. Řekl si, že by bylo slušné pozdravit. „Dobrý den, neznámý. Buď tak dobrý a řekni mi, ke komu hovořím.“ „Vracím ti tvůj upřímný pozdrav, ty jeden dvounohý. Jsem jedním z mnoha služebníků této země a říkají mi Oheň. Přístup blíže, natáhni ruce a zahřeji tě svým horkým dechem.“

Lovec přistoupil blíže a ucítil příjemné teplo. Sedl si k ohni, zadíval se do mihotavých plamenů a bylo mu dobře. Takový hřejivý pocit blaha dosud nezažil. Lovec totiž oheň neznal.

Když déšť přestal a lovcovy šaty uschly, rozhodl se lovec, že je čas jít domů. Řekl si, že by bylo prima, kdyby jeho nového přítele poznala i jeho žena a děti a také se trochu ohřály. Proto se zeptal: „Ohni, přijmeš mé upřímné pozvání? Navštívíš mou chýši a svou přítomností ohřeješ mou ženu a děti? Zvu tě jako dobrého přítele.“ Oheň mu však odpověděl: „Příteli, jsi si jistý, že to chceš?“ „Jistě, svou návštěvou uděláš mě i mé rodině velkou radost,“ řekl lovec. „Čekej mě tedy zítra,“ odpověděl oheň a jeho plameny vyšlehly vysoko ke stropu.

Lovec na nic nečekal, rozloučil se a upaloval domů, aby ženě a rodině oznámil, že má nového přítele a že je zítra poctí návštěvou. Na návštěvu se dobře přichystali. Připravili mísy nejlepšího ovoce, banány, mango, pomeranče a zeleninu, taky víno a mléko. Všichni se slavnostně ustrojili a už od rána nedočkavě vyhlíželi příchod ohně.

Za chvíli zahlédli v dáli ohnivou záři a hustý kouř. Jen o chvíli později zaslechli silný praskot a uviděli roje jisker. Hukot požáru sílil. „Jaký je nádherný a vznešený. Je to pro nás velkou ctí, že k nám přišel,“ volala lovcova žena a děti. Obrovský požár se však blížil. Lovcovi i jeho ženě začalo být horko a žár je pálil do tváře. Lovec zavolal: „Příteli, jsi nádherný, obrovský a jedinečný. Prosím, zmenši se však trochu. Navštiv nás takový, jakého tě znám z jeskyně.“ Obrovský požár však lovce neposlouchal. Už to nebyl malý ohýnek, který lovec mohl ovládat přikládáním polínek a kropením vodou. Požár se blížil stále blíže. Lovec viděl, jak obrovská ohnivá ústa požírají a ničí všechno, čeho se dotknou: dům, který vybuchoval, i jídlo, které pro oheň přichystal. V hrůze popadl děti a se ženou prchali pryč od ohně. Ten jim však byl v patách. Na poslední chvíli se jim podařilo doběhnout k řece, skočit do loďky a přeplavat na druhou stranu. Kam až oko dohlédlo, vše hořelo jako jediné moře plamenů. Těžký kouř přeletěl řeku a dusil lovce i jeho rodinu. Lovec už se loučil se životem, když co to? Plameny, které se dostaly na břeh řeky se zasyčením zhasly. Lovec zjistil, že voda se ohni nepoddá a oheň za nimi přes řeku nemůže. Byli zachráněni.

Víte, co mi ten oheň připomíná? Napřed je to nenápadné, malé a vypadá to dokonce příjemně a užitečně. Je to hřích! Když ale hřích pozveme do svého života, to nás čekají problémy! Nevím, jak vy, ale já hřích k sobě zvat určitě nebudu. A vy určitě také ne, že? Když se ale přesto hřích objeví, je tu našťastí pevná hráz, taková řeka, která hřích šířící se jako oheň spolehlivě zastaví. Je to Pán Ježíš.